

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Mal 079483 22 Mal
Banovići, 22.11.2023. godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Zlatko Šahinović, u pravnoj stvari tužitelja Mldb.1., sin S., iz B., ..., zastupan po zakonskom zastupniku – ocu E.M., kojeg zastupa punomoćnik Sanjin Bandović, advokat iz Živinica, i advokatski pripravnik Mešić Ermina, protiv tužene S.E., kći U., iz B., ..., koju zastupa punomoćnik Fadil Mujić, advokat iz Kalesije, radi naknade nematerijalne štete, vsp. 400,00 KM, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisustvu punomoćnika tužitelja, punomoćnika tužene, dana 22.11.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tužena S.E. da tužitelju Mldb.1., zastupan po ocu kao zakonskom zastupniku, na ime naknade nematerijalne štete iz događaja od 15.04.2021. godine isplati, i to za pretrpljene fizičke bolove iznos od 500,00 KM i za pretrpljeni strah iznos od 260,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom u skladu sa Zakonom o visini stope zatezne kamate za neizmirena dugovanja, počev od dana 29.12.2022. godine kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tužena da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.263,60 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana prijema prepisa presude, pa do isplate u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Preko dosuđenog iznosa na ime troškova parničnog postupka iz stava II izreke presude tužbeni zahtjev tužitelja odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Malodobni tužitelj je putem svog oca E.M. kao zakonskog zastupnika, a ovaj dalje putem svog punomoćnika, ovom sudu dana 29.12.2022. godine podnio tužbu protiv tužene radi naknade nematerijalne štete. U tužbi se navodi da je tužena S.E. dana 15.04.2021. godine u mjestu O., općina B., ispred porodične kuće fizički napala tužitelja upotrebom kamena, kojom prilikom je tužitelj zadobio povrede u predjelu donje usne sa vanjske strane, nakon čega se istog dana tužitelj u pratnji roditelja javio u Službu hitne medicinske pomoći Doma zdravlja Banovići, kojom prilikom je postupajući ljekar utvrdila promjenu veličine zrna prosa koja je krvlju podlivena, promjena bolno palpabilna, bliže desnom uglu usne, te da je tužitelj u vrijeme povređivanja pretrpio nematerijalnu štetu u vidu fizičkih bolova i straha različitog intenziteta i reakciju na stres i poremećaj prilagodbe, zbog čega se i dalje liječi. U toku postupka punomoćnica tužitelja je ostala kod navoda iz tužbe i postavljenog

tužbenog zahtjeva koji je, nakon provedenog vještačenja, preinačila kao u izreci presude, a u završnom izlaganju navodi da ostaje kod navoda iz tužbe, da iz iskaza tužitelja proizilazi utvrđenje realan opis događaja, način povređivanja, tok postraumatskog liječenja i posljedica koje su ostale na psihosomatsko stanje tužitelja, a da iz iskaza svjedoka N.G. i E.M. proizilazi da su zatekli svog Mldb.1. kako se drži za usta, te da su vidjeli krv i natečenu usnu kod svog sina i da su istog odvezli u Dom zdravlja Banovići, a kasnije i kod psihologa i neuropsihijatra, a da su iskazi tužene i iskazi svjedoka M.G. i S.G. kontradiktorni i netačni, a da iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke proizilazi da je tužitelj zadobio povređivanje u vidu nagnječenja i krvnog podliva donje usne i da ozljeđivanje tužitelja ima obilježje lake tjelesne ozljede. U konačnici predlaže da sud u cijelosti usvoji preinačeni tužbeni zahtjev, te da tuženu obaveže da tužitelju naknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu tužena u cijelosti osporava navode tužbe i tužbenog zahtjeva jer u isti potpuno netačni, iskonstruisani i fiktivni, te da su odnosi između tužene i majke tužitelja teško i trajno poremećeni i da se pred nadležnim sudom vodi više parnica, kao i krivični i prekršajni postupak, te da tužitelju nije prouzrokovana šteta, iz čega proizilazi da nema osnova za odgovornost tužene. U toku postupka punomoćnik tužene je ostao kod navoda datih u odgovoru na tužbu, a u završnom izlaganju navodi da tužitelj nije dokazao da je u događaju koji se desio 15.04.2021. godine zadobio povredu u predjelu desnog ugla usne u vidu krvnog podliva veličine zrna prosa od strane tužene, te da iz obavijesti Policijske stanice Banovići od 07.04.2023. godine proizilazi da je tužena 15.04.2021. godine u 15.30 sati telefonskim putem obavijestila Policijsku stanicu Banovići da je snaha N.G. verbalno vrijeđa, nakon čega je policijska patrola izašla na lice mjesta radi provjere i nakon obavljenih razgovora sa S.E. i N.G. konstatovala da nema svjedoka događaja i obje ih upozorila na ponašanje i poštivanje javnog reda i mira, te da tom prilikom N.G. kao majka i tužitelj ne prijavljuju policiji da je tužitelj zadobio povredu od S.E., a da iz Uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije JZU Dom zdravlja Banovići od 03.09.2021. godine proizilazi da je tužitelj zadobio povredu od svoje nene oko 17.00 sati, tj. u vrijeme kada je kod njihove kuće bila policija, a što upućuje na zaključak da mu povredu nije nanijela tužena S.E. već da je tužitelj lažno naveo da je povredu zadobio od tužene. Punomoćnik tužene dalje u završnom izlaganju navodi da iz provedenih dokaza proizilazi da nije dokazano da je tužena tužitelju nanijela povredu na usni veličine zrna prosa, te da su odnosi tužitelja i njegovih roditelja sa tuženom kao majkom, svekrvom i nenom trajno i teško poremećeni i da su dobili izvjestan stepen mržnje, te da je nesporno da je tužitelj imao navedenu povredu, ali da je sporno kako je istu zadobio, te da se ista povreda neistinito i lažno pripisuje tuženoj S.E. zbog poremećenih odnosa, mržnje i revanšizma između tužitelja, njegove majke N.G. i tužene S.E.. U konačnici predlaže da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev, a tužitelja obaveže da tuženoj naknadi troškove postupka.

U toku dokaznog postupka provedeni su materijalni dokazi, uvidom i čitanjem dokaza predloženih od strane punomoćnika tužiteljice, i to: “[...]”, pa je sud nakon ocjene izvedenih dokaza cijeneći ih u smislu člana 8. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Sl. novine”, broj 53/03, 73/05 19/06 i 98/15), odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Tužitelj Mldb.1. u svom iskazu, datom u svojstvu parnične stranke, navodi da on živi sa majkom, ocem i sestrom u porodičnoj kući u O., općina B., na spratu kuće, a da u donjem spratu kuće živi Dževahira Gutić, očeva majka, tj. njegova nena, da je kritičnog dana nekad poslijepodne, tj. oko 17.00 sati, on izašao iz kuće i krenuo sa sestrom da namire stoku u štali koja se nalazi u blizini kuće na udaljenosti od nekih 20-tak metara, a kada se vraćao iz štale mimoišao se sa S.E., njegovom nenom, koja je uzela kamen i ciljano ga pogodila u lice u donju usnu, nakon čega su došli i njegovi roditelji. Navodi da mu je usna bila natekla i krv mu se zgrušala na usni, te su ga roditelji odveli u hitnu službu Doma zdravlja Banovići i nakon toga su se vratili kući, a da je sutradan otišao kod neuropsihijatra jer preko noći nije mogao spavati, osjećao je strah, nelagodu, jezu, ljekar ga je pregledao i propisao mu terapiju i odredio mirovanje i odmaranje, te mu preporučio da izbjegava kontakt sa nenom, te da on od tada ne može da bude u blizini svoje nene. Dalje u iskazu tužitelj navodi da njegovi vršnjaci i drugovi ne mogu doći kod njega da se igraju na bašči jer njegova nena i njima prijeti i odgoni ih, te da se dešavalo da nena loptu koju su donosili drugovi probije nekim oštrim predmetom, a kada ga je nena pogodila kamenom da je tu bila prisutna i njegova sestra koja se igrala na bašči, te da je on svoju nenu vidio kako se sagela i uzela kamen cca.5cm, te ga bacila u pravcu njega, a pri tome je bila udaljena od njega na nekih 2-3m, tj. kada je mimoišao nenu vraćajući se iz štale okrenuo se i vidio nenu da se saginje i uzima kamen kojim ga je pogodila. Na upit punomoćnika tužene tužitelj se izjasnio da mu nije poznat razlog zbog čega je nena uzela kamen i pogodila ga u lice, te ističe da su njihovi međusobni odnosi u porodici narušeni, da njegova nena S.E. prijeti njemu i njegovoj porodici da će ih istjerati iz kuće, da će dovesti neke ljude da ih smaknu, te da će se ona njima smijati kada ih budu izbacivali iz kuće, te da tog dana kada se desio kritični događaj njegovoj neni nije došao ugalj.

Tužena S.E. u svom iskazu navodi da joj je dana 15.04.2021. godine došao ugalj, da je bio Ramazan i ona je tog dana postila, te da je vozaču kamiona je rekla da ugalj istovari što bliže podrumu ispred stare kuće pošto ga mora unositi u podrum, da je iznijela veliki najlon i prostrla ga na zemlju da na taj najlon vozač istrese ugalj, a što je vozač i uradio, te je potpisala otpremnicu i vozač je otišao. Nakon toga je zvala komšije da joj unesu ugalj, što su pristali i unijeli joj ugalj u podrum, a ona je sjedila ispred kuće na stolici, a u međuvremenu su njen sin i snaha, tj. otac i majka tužitelja koji su bili u kući, u međuvremenu negdje otišli. Dalje navodi da je ona sklonila najlon nakon unošenja uglja i počistila sve, platila uslugu komšijama koji su joj unijeli ugalj, a nakon toga je htjela da skloni stolicu na kojoj je sjedila pred kućom, negdje oko 13.00 sati, da bi se ispred nje stvorio Mldb.1 na biciklu i kad je htjela da zaključa podrum on joj je rekao „beri ono“, ona ga je pitala šta da bere, on joj je rekao „beri onaj ugalj“, na što mu je rekla da je sve pokupila, počistila i sklonila, na što joj je on rekao „Mldb. 2. idi donesi mi grabljice“, te je curica otišla i donijela grabljice i Mldb. 1. je počeo da grabi ispod jabuke zemlju, list i jabuke, te su oboje, on i njegova sestra Mldb. 2., bacali na nju to što su grabljama skupili, a ona im je govorila „pustite me djeco“, a oni su bacali zemlju po njoj, po glavi, licu i tijelu, te se Mldb.1. zatrkao i nogom udario od vrata podruma, a ona je plakala i govorila „pustite me da idem u kuću, ne mogu više“ i u tom trenutku su došla kola na bašču došli su njen sin E.M. i njegova supruga N.G., tj. roditelji tužitelja, te su Mldb.1 i Mldb.2 otrčali do njih i rekli im kako ih je ona napala i da je ona udarila Mldb.2, a onda je njena snaha N.G.

njoj govorila i psovala, da joj popusti djecu, da je psuje njen otac, da je psuje sin S.G., te je i njen sin E.M. počeo da galami na nju, onda je snaha N.G. uzela drvenu letvu dužine cca.1m i bacila se prema njoj, ona se sagela a letva ju je udarila u noge, te je pobjegla u kuću i nazvala policiju, javio joj se ženski glas, molila je da dođe policija jer su je napali sin i snaha i unučad, policajka joj je govorila da se smiri i da će doći policija. Nakon jedan sat je došla policija, ona je dala izjavu i nakon toga policija je pozvala njenog sina i snahu da daju izjavu, a ona je tada ušla u kuću. Dalje u svom iskazu tužena navodi da nije udarila svog unuka Mldb.1, te da su njihovi međusobni odnosi narušeni, da oni nju stalno napadaju i maltretiraju i njen sin i snaha i tužitelj, a da ju je snaha jedne prilike bacila niz stepenište kojom prilikom je zadobila povrede. Na upit punomoćnice tužitelja tužena je navela da se ne može sjetiti u koliko sati je zvala policiju, te da nikada nikom od tužiteljevih drugova nije zabranjivala da dolazi tužitelju, ali da je tužitelj napravio golove naspram njenog prozora i balkona a ona ispod balkona ima zasađenu baštu, pa je jedino branila da igraju lopte jer lopta ode u njenu baštu i uništi joj zasad, a tužitelj nije htio skloniti golove.

Svjedok N.G., majka tužitelja, snaha tužene, se u svom iskazu izjasnila da je u “[...]”.

Svjedok E.M., otac tužitelja, sin tužene, u svom iskazu je naveo da tog dana 15.04.2021. godine “[...]”.

Svjedok S.G., sin tužene, amidža tužitelja, se u svom iskazu izjasnio da “[...]”.

Svjedok M.G., amidža tužitelja, sin tužene, u svom iskazu je naveo da “[...]”.

Iz nalaza vještaka stalnog sudskog vještaka medicinske struke – ortopeda prim.dr. Čustović Svemira od 10.10.2023. godine proizilazi da je vještak iz priložene medicinske dokumentacije zaključio da je tužitelj Mldb.1 povrijeđen dana 15.04.2021. godine, te da je zadobio povrede u regiji donje usne – contusio et hemahoma labii oris inferio - nagnječina i krvni podliv donje usne, te da je nastala povreda po tipu mehaničke povrede nastale dinamičkim djelovanjem sile u konkretnom slučaju moguće nanesene tupotvrđim predmetom, uzimajući u obzir da se radi o nespecifičnoj mehaničkoj povredi, te da je vještak izvršio neposredan pregled tužitelja i da je na dan pregleda klinički nalaz uredan na donjoj usni usta, a navedena povreda ima karakter lake tjelesne ozljede, jer u sebi ne sadrži elemente teškog oštećenja funkcije važnog dijela tijela ili organa, kao ni elemente bilo posredne bilo neposredne opasnosti po život, te su ozljede prolaznog karaktera i ne ostavljaju nikakve posljedice. Dalje je vještak zaključio da je bol u trenutku povređivanja jakog intenziteta trajala jedan dan, a u narednim danima bol srednjeg intenziteta je trajala 7 dana, a bol slabog intenziteta je trajala 15 dana. Strah jakog intenziteta je trajao jedan dan, strah srednjeg intenziteta 5 dana i strah slabog intenziteta 10 dana. Na ročištu pred sudom vještak se izjasnio da u cijelosti ostaje kod datog nalaza i mišljenja, te navodi da je povreda najvjerovatnije nastala udarcem kamena u donju usnu, a da je donja usna mekane koegzistencije u odnosu na tvrdi kamen i prilikom povrede usne istim kamenom veličina rane na donjoj

usni je možda bila veličine prosa ali je izazvala gnječenje dubljih struktura usne, a da bi hematoma ili krvni podliv nastao krv mora izaći iz krvnog suda u okolno meko tkivo, a da bi krv izašla iz krvnog suda on mora biti traumatski oštećen, nagnječen ili puknut, tako da sama ranica na usni je ustvari samo gornji ili epidermalni sloj kože a kontuzija i nagnječenje je ispod, jer hematoma ne može nastati u epidermu nego u potkožnom masnom tkivu i mišićima usne, jer je to jako tanak sloj kože, dobro inervisan i dobro vaskularizovan, a hematoma je na lokaciji donje usne tako da svako žvakanje, smijeh i rastezanje usana izaziva bol, pa je shodno tome uslov produženju restitucije povrede koja se ogleda u nagnječenju i podlivu. Vještak dalje navodi da se vještačenje straha kod djece i adolescenata radi na malo drugačiji način nego kao kod odraslih, jer djeca i adolescenti doživljavaju strah na drugi način i u pravilu strah kod djece ima veći intenziteta i duže trajanje, složeniji je i češće produžen, jer djeca i adolescenti ne mogu ublažiti strah iskustvenom i racionalnom korekcijom. Nadalje vještak u svom iskazu navodi da u svom nalazu nije u potpunosti cijenio nalaze koji se odnose na nesređene porodične odnose nego samo manjim dijelom, tj. u dijelu koji se odnosi na kritični događaj, a obzirom da je strah izazvan određenim traumatskim događajem on kao vještak ima pravo da vještači bol i strah i umanjenje opšteživotne aktivnosti, a ukoliko je događaj izazvan neuropsihijatrijskim ili psihijatrijskim oboljenjem u tom slučaju on bi odbio vještačenje i predložio neuropsihijatra.

Sud je u cijelosti poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka medicinske struke, jer je isti stručan i objektivan, dat u skladu sa pravilima struke i nauke, a prigovore punomoćnika tužene strane u pogledu utvrđenog intenziteta i dužine trajanja boli i straha, sud cijeni kao paušalne i neosnovane.

Shodno gore izvedenim dokazima sud je mišljenja da se sporni događaj u kojem je tužitelj pretrpio fizičke bolove i strah desio dana 15.04.2021. godine u poslijepodnevnim satima ispred kuće u kojoj žive i tužitelj i tužena kada je tužena napala tužitelja, i to upotrebom tupotvrdog predmeta – kamena, kojom prilikom je tužitelju nanijela lake tjelesne ozljede u vidu nagnječine i krvnog podliva donje usne, koje ozljede su medicinski objektivizirane od strane vještaka medicinske struke, što je kod tužitelja izazvalo fizičke bolove i strah, odnosno da stoji odgovornost tužene za predmetnu štetu shodno odredbama članova 154, 155, 158 i 185. Zakona o obligacionim odnosima FBiH.

Sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazu tužitelja Mldb.1, koji je opisao kritični događaj u kojem je zadobio povredu u vidu nagnječine i krvnog podliva donje usne od strane tužene, i to tupotvrdim predmetom – kamenom, koji je tužena bacila prema njemu pogodivši ga u donju usnu, te da je nakon nanesene povrede u pratnji roditelja E.M. i N.G. odveden u Službu hitne pomoći Doma zdravlja Banovići radi pružanja ljekarske pomoći, te da se nakon kritičnog događaja liječio i kod nadležnog neuropsihijatra Doma zdravlja Banovići. Iskaz tužitelja je u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke, kojem nalazu je sud u cijelosti poklonio vjeru u pogledu nastanka i karakterizacije predmetne povrede. Sud je poklonio vjeru i iskazima svjedoka N.G. i Mldb.1, koji su na suglasan način opisali događaj nakon povređivanja tužitelja, tj. da su odvezli tužitelja u Dom zdravlja Banovići radi pružanja ljekarske pomoći, kao i da je tužitelj i poslije kritičnog događaja liječen kod neuropsihijatra.

Sud je iskaze svjedoka S.G. i M.G. cijenio irelevantnim iz razloga jer isti svjedoci nisu bili očevidci kritičnog događaja, nego svoja saznanja o kritičnom događaju imaju po kazivanjima drugih lica. Sud nije poklonio vjeru iskazu tužene S.E. u kojem iskazu tužena na potpuno drugačiji način opisuje kritični događaj iz razloga jer je navedeni iskaz u suprotnosti sa iskazom tužitelja i provedenim vještačenjem po vještaku medicinske struke. Naime, vještak je svoj zaključak i mišljenje izveo iz medicinske dokumentacije nastale nakon povrede, te je nesporno da je tužitelj zadobio predmetnu povredu, a vještak je utvrdio podesni način i podesno sredstvo nastale povrede, koji način i sredstvo odgovaraju iskazu tužitelja.

Na osnovu gore iznijetog utvrđenja proizilazi da je tužitelj zbog psihotraumatskog događaja od 15.04.2021. godine, koji je doživio prilikom napada tužene, pretrpio strah jakog intenziteta u trajanju od 1 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 5 dana i slabog intenziteta u trajanju od 10 dana, te fizički bol jakog intenziteta u trajanju od jednog dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 7 dana i slabog intenziteta u trajanju od 15 dana.

Tužitelju, u smislu odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima F BiH i Orijentacionim kriterijima i iznosima za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda FBiH od 27.01.2016. godine, po ocjeni suda pripada novčana naknada, i to na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 500,00 KM i zbog pretrpljenog straha iznos od 260,00 KM, što ukupno iznosi 760,00 KM, za koji iznos je sud i obavezao tuženu da nadoknadi tužitelju.

Na dosuđene iznose štete sud je tužitelju dosudio zakonsku zateznu kamatu, shodno odredbama čl. 277. Zakona o obligacionim odnosima počev od 29.12.2022. godine, kao dana podnošenja tužbe, kako je to tužitelj i potraživao tužbenim zahtjevom.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 386. Zakona o parničnom postupku i čl. 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadama za rad advokata. Troškovi tužitelja, prema opredijeljenom troškovniku punomoćnika tužitelja, sastoje se od: nagrade za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 19.01.2023. godine u vidu dostave priznanice o plaćenju taksu na tužbu u iznosu (dostavljen putem faxesa) u iznosu od 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 11.04.2023. godine u vidu pripremnog podneska za pripremno ročište od 11.04.2023. godine u iznosu od 120,00 KM, za pristup i zastupanje na pripremnom ročištu u iznosu od 240,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 18.04.2023. godine u vidu dostave priznanice o plaćenju troškovima vještačenja (dostavljen putem faxesa) u iznosu od 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 08.09.2023. godine u vidu dostave prijedloga za određivanje vještaka (dostavljen putem faxesa) u iznosu od 120,00 KM, za pristup na glavnu raspravu u iznosu od 240,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 08.11.2023. godine u vidu objektivnog preinačenja tužbe u iznosu od 120,00 KM, za pristup nastavku glavne rasprave dana 08.11.2023. godine u iznosu do 120,00 KM, za pristup nastavku glavne rasprave dana 17.11.2023. godine u iznosu do 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 17.11.2023. godine u vidu završnog izlaganja u iznosu do 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 17.11.2023. godine

u vidu troškovnika u iznosu od 120,00 KM, te za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa pripremnom ročištu od 11.04.2023.godine u iznosu od 60,00 KM, za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa glavnoj raspravi od 27.09.2023.godine u iznosu od 120,00 KM, za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa nastavku glavne rasprave dana 08.11.2023.godine u iznosu od 120,00 KM, za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa nastavku glavne rasprave dana 08.11.2023.godine u iznosu od 60,00 KM, te troškove za upotrebu vlastitog automobila punomoćnika tužitelja radi pristupa na ročišta na relaciji Živinice-Banovići-Živinice u ukupnom iznosu od 117,60 KM, troškove na ime sudskih taksi na tužbu i presudu u iznosima od po 20,00 KM, troškovi na ime vještačenja u iznosu od 250,00 KM, te iznos poreza na dodatnu vrijednost na iznos obračunate naknade u visini od 17% u iznosu od 436,50 KM.

Kako je tužitelj u cijelosti uspio u sporu sud je dosudio tužitelju troškove postupka, i to: nagrada za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM, za pristup i zastupanje na pripremnom ročištu u iznosu od 240,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 08.09.2023. godine u vidu dostave prijedloga za određivanje vještaka (dostavljen putem faxesa) u iznosu od 120,00 KM, za pristup na glavnu raspravu u iznosu od 240,00 KM, za pristup nastavku glavne rasprave dana 08.11.2023. godine u iznosu do 120,00 KM, za pristup nastavku glavne rasprave dana 17.11.2023. godine u iznosu do 120,00 KM, troškove na ime sudskih taksi na tužbu i presudu u iznosima od po 20,00 KM, troškovi na ime vještačenja u iznosu od 250,00 KM, te iznos poreza na dodatnu vrijednost na iznos obračunate naknade u visini od 17% u iznosu od 183,60 KM, a što ukupno iznosi 1.263,60 KM, za koji iznos je sud i obavezao tuženu da isplati tužitelju na ime troškova parničnog postupka.

Potraživane troškove: za sastav obrazloženog podneska od 19.01.2023. godine u vidu dostave priznanice o plaćenju taksi na tužbu u iznosu (dostavljen putem faxesa) u iznosu od 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 11.04.2023. godine u vidu pripremnog podneska za pripremno ročište od 11.04.2023. godine u iznosu od 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 18.04.2023. godine u vidu dostave priznanice o plaćenju troškovima vještačenja (dostavljen putem faxesa) u iznosu od 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 08.11.2023. godine u vidu objektivnog preinačenja tužbe u iznosu od 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 17.11.2023. godine u vidu završnog izlaganja u iznosu do 120,00 KM, za sastav obrazloženog podneska od 17.11.2023. godine u vidu troškovnika u iznosu od 120,00 KM, te za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa pripremnom ročištu od 11.04.2023.godine u iznosu od 60,00 KM, za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa glavnoj raspravi od 27.09.2023.godine u iznosu od 120,00 KM, za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa nastavku glavne rasprave dana 08.11.2023.godine u iznosu od 120,00 KM, za odsustvo advokata iz kancelarije zbog pristupa nastavku glavne rasprave dana 08.11.2023.godine u iznosu od 60,00 KM, te troškove za upotrebu vlastitog automobila punomoćnika tužitelja radi pristupa na ročišta na relaciji Živinice-Banovići-Živinice u ukupnom iznosu od 117,60 KM, sud smatra neosnovanim i odbio je zahtjev tužitelja za naknadu istih. Naime, neosnovan je zahtjev za naknadu troškova na ime sastava obrazloženih podnesaka u vidu dostave takse na tužbu i troškova vještačenja, jer je tužitelj iste dokaze o uplati mogao lično

dostaviti u sud. Također, neosnovan je zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav podneska u vidu pripremnog podneska za pripremno ročište, obrazloženog podneska u vidu objektivnog preinačenja tužbe, te podnesaka sa završnim izlaganjem, te troškovnika iz razloga jer je iste podneske punomoćnik tužitelja u sudski spis uložio na glavnoj raspravi, odnosno iste je mogao i doslovno izdiktirati na zapisnik suda. Neosnovan je zahtjev tužitelja za naknadu troškova za odsustvo advokata iz kancelarije i naknadu troškova advokatu za upotrebu vlastitog automobila iz razloga što u smislu člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku FBiH, ovi troškovi nisu bili neophodni za vođenje ove parnice jer je prebivalište tužitelja na području sjedišta suda na kojem djelatnost obavljaju tri advokata, pa okolnost da je tužitelj kao punomoćnika angažovao advokata van sjedišta suda ne čini osnovanim potraživanje predmetnih troškova, jer takav izbor nije opravdao objektivnim okolnostima, zbog čega isti ne mogu pasti na teret tuženj.

Sudija
Zlatko Šahinović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi ovom sudu putem ovog suda u 4 (četiri) istovjetna primjerka.